

Megillat Ruth: A prelude of kingship

by Gabriel Sapir

Introduction: Megillat Ruth begs a comparison!

Megillat Ruth and the Story of Tamar:

- 1) Patriarchs "going down"
- 2) Foreigners
- 3) Death of family members
- 4) Vulnerability
- 5) Obstacles
- 6) Desire for Continuity
- 7) Seduction

רות ד'י"א

(יא) וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר וְהַזְקֵנִים עֲדָיִם יִתֵּן ה' אֶת־הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל־בֵּיתְךָ כְּרָחֵל | וְכִלְאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׂתִיָּהֶם אֶת־בַּיִת יִשְׂרָאֵל וְעָשָׂה־חַיִּיל בְּאֶפְרָתָה וּקְרָא־שֵׁם בְּבַיִת לְחָם:

Ruth 4:11

(11) All the people at the gate and the elders answered, “We are. May the LORD make the woman who is coming into your house like Rachel and Leah, both of whom built up the House of Israel! Prosper in Ephrathah and perpetuate your name in Bethlehem!

רות ד'י"ב

(יב) וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא כִּבְיֹתָא פִּרְצָא אֲשֶׁר־יִלְדָה תִּמְרָ לִיהוּדָה מִן־הַזָּרַע אֲשֶׁר יִתֵּן ה' לָךְ מִן־הַנְּעָרָה הַזֹּאת:

Ruth 4:12

(12) And may your house be like the house of Perez whom Tamar bore to Judah—through the offspring which the LORD will give you by this young woman.”

1) Patriarchs "Going Down"

2) Foreigners

רות א'א'

(א) וַיְהִי בַיָּמֵי שְׁפֹט הַשְּׁפֹטִים וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה לְגוֹר בְּשָׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו:

Ruth 1:1

(1) In the days when the chieftains ruled, there was a famine in the land; and a man of Bethlehem in Judah, with his wife and two sons, went to reside in the country of Moab.

רות א':ב'

וְשֵׁם הָאִישׁ אֶלְיָמֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נְעֹמִי וְשֵׁם שְׁנֵי-בָנָיו | מַחֲלוֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרַתִּים מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי-מוֹאָב וַיְהִיו-שָׁם:

Ruth 1:2

The man's name was Elimelech, his wife's name was Naomi, and his two sons were named Mahlon and Chilion—Ephrathites of Bethlehem in Judah. They came to the country of Moab and remained there.

בראשית ל"ח:א'

וַיְהִי בַעַת הַהוּא וַיֵּרָד יְהוּדָה מֵאֵת אָחִיו וַיֵּט עַד-אִישׁ עַדְלָמִי וַשְּׁמוֹ חִירָה:

Genesis 38:1

About that time Judah left his brothers and camped near a certain Adullamite whose name was Hirah.

בראשית ל"ח:ב'

וַיֵּרָא-שָׁם יְהוּדָה בֵּת-אִישׁ כְּנַעֲנִי וַשְּׁמוֹ שׁוּעַ וַיִּקְחָהּ וַיָּבֵא אֵלָיָהּ:

Genesis 38:2

There Judah saw the daughter of a certain Canaanite whose name was Shua, and he married her and cohabited with her.

3) Death of Family Members

4) Vulnerability

רות א':ה'

(ה) וַיָּמוּתוּ גַם-שְׁנֵיהֶם מַחֲלוֹן וְכִלְיוֹן וַתִּשָּׂאֵר הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמֵאִשְׁהָ:

Ruth 1:5

(5) Then those two—Mahlon and Chilion—also died; so the woman was left without her two sons and without her husband.

רות א':ט'

(ט) וַיָּתַן ה' לָכֶם וּמִצָּאֵן מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִישָׁה וַתִּשְׁק לָהֶן וַתִּשָּׂאֵנָה קוֹלָן וַתִּבְכְּיָנָה:

Ruth 1:9

(9) May the LORD grant that each of you find security in the house of a husband!” And she kissed them farewell. They broke into weeping

בראשית ל"ח:ז'

(ז) וַיְהִי עַר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי ה' וַיִּמְתְּהוּ ה':

Genesis 38:7

(7) But Er, Judah's first-born, was displeasing to the LORD, and the LORD took his life.

בראשית ל"ח:י'

(י) וַיִּרַע בְּעֵינֵי ה' אֲשֶׁר עָשָׂה וַיָּמָת גַּם־אֹתוֹ:

Genesis 38:10

(10) What he did was displeasing to the LORD, and He took his life also.

5. Obstacles

רות ד':ו'

וַיֹּאמֶר הַגָּאֵל לֹא אוֹכֵל לְגֹאֵל־[לְגֹאֵל־] לִי פֶן־אֲשַׁחִית אֶת־נַחְלָתִי גָאֵל־לְךָ אֶתָּה אֶת־גְּאֻלָּתִי כִּי לֹא־אוֹכֵל לְגָאֵל:

Ruth 4:6

The redeemer replied, “Then I cannot redeem it for myself, lest I impair my own estate. You take over my right of redemption, for I am unable to exercise it.”

בראשית ל"ח:ט'

וַיַּדַּע אוֹנָן כִּי לֹא לוֹ יְהִיָה הַזָּרַע וְהָיָה אִם־בָּא אֶל־אִשְׁתּוֹ אֶחָיו וְשָׁחַת אֶרְצָה לְבִלְתִּי נָתֹן־זָרַע לְאֶחָיו:

Genesis 38:9

But Onan, knowing that the seed would not count as his, let it go to waste whenever he joined with his brother's wife, so as not to provide offspring for his brother.

בראשית ל"ח:יא

(יא) וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְתָמָר כְּלֹתוֹ שְׁבִי אֵלַימָנָה בֵּית־אָבִיךָ עַד־יִגְדֹל שֶׁלָּהּ בְּנִי כִּי אִמֹר פֶּן־יָמוּת גַּם־הוּא כְּאֶחָיו וְתִלְךְ תִּמְוֹר וְתֵשֵׁב בֵּית אָבִיךָ:

Genesis 38:11

(11) Then Judah said to his daughter-in-law Tamar, “Stay as a widow in your father's house until my son Shelah grows up”—for he thought, “He too might die like his brothers.” So Tamar went

to live in her father's house.

6. Desire for Family Continuity

רות א':ל"ד

וּתְשֻׁנָּה קוֹלָן וּתְבַכִּינָה עוֹד וַתִּשָׁק עֲרַפָּה לְחֻמוֹתֶיהָ וְרוּת דָּבְקָה בָּהּ:

Ruth 1:14

They broke into weeping again, and Orpah kissed her mother-in-law farewell. But Ruth clung to her.

רות א':ט"ז

וַתֹּאמֶר רוּת אֶל־תִּפְגַּעֵי־בִי לְעִזְבֹּךְ לָשׁוּב מֵאַחֲרָיִךְ כִּי אֶל־אֲשֶׁר תִּלְכִּי אֶלְךָ וּבְאֲשֶׁר תִּלְיִנִי אֶלְיִן עִמָּךְ עַמִּי וְאֶל־קִיָּךְ אֶלְקִי:

Ruth 1:16

But Ruth replied, “Do not urge me to leave you, to turn back and not follow you. For wherever you go, I will go; wherever you lodge, I will lodge; your people shall be my people, and your God my God.

רות א':י"ז

בְּאֲשֶׁר תִּמְוֹתַי אֲמוֹת וְשֵׁם אֶקְבֹּר כֹּה יַעֲשֶׂה ה' לִי וְכֹה יִסְיִף כִּי הַמָּוֶת יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינֶךָ:

Ruth 1:17

Where you die, I will die, and there I will be buried. Thus and more may the LORD do to me if anything but death parts me from you.”

בראשית ל"ח:ט"ז

וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל־הַדָּרֶךְ וַיֹּאמֶר הֲבֵה־נָא אָבוֹא אֵלֶיךָ כִּי לֹא יָדַע כִּי כִלְתוֹ הוּא וַתֹּאמֶר מֵה־תִּתֶן־לִי כִּי תָבוֹא אֵלַי:

Genesis 38:16

So he turned aside to her by the road and said, “Here, let me sleep with you”—for he did not know that she was his daughter-in-law. “What,” she asked, “will you pay for sleeping with me?”

בראשית ל"ח:כ"ו

(כו) וַיָּכַר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צְדָקָה מִמֶּנִּי כִּי־עַל־כֵּן לֹא־נָתַתִּיהָ לְשִׁלָּה בְּנִי וְלֹא־יָסַף עוֹד לְדַעְתָּהּ:

Genesis 38:26

(26) Judah recognized them, and said, “She is more in the right than I, inasmuch as I did not give her to my son Shelah.” And he

was not intimate with her again.

7. Seduction

רות ג'ג'

(ג) וְרַחֲצָתָּ | וְסָכַתָּ וְשִׁמְתָּ שְׂמֹלֶתְךָ [שְׂמֹלֶתְךָ] עַלְיָךְ וּיְרַדְתִּי [וְיַרְדֹּתָ] הַגֶּרֶן אֶל־תְּוֹדְעֵי לְאִישׁ
עַד כִּלְתוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת:

Ruth 3:3

(3) So bathe, anoint yourself, dress up, and go down to the threshing floor. But do not disclose yourself to the man until he has finished eating and drinking.

רות ג'ז'

(ז) וַיֹּאכַל בָּעֵז וַיִּשְׁתַּ וַיִּיטֵב לְבֹו וַיָּבֵא לְשָׁכֵב בְּקִצָּה הָעֵרְמָה וַתָּבֵא בִלְטָ וַתִּגַּל מֵרַגְלֶיהָ
וַתִּשְׁכָּב:

Ruth 3:7

(7) Boaz ate and drank, and in a cheerful mood went to lie down beside the grainpile. Then she went over stealthily and uncovered his feet and lay down.

בראשית ל"ח:ט"ו

(טו) וַיִּרְאֶה יְהוֹדָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לְזוֹנָה כִּי כִסְתָהּ פָּנֶיהָ:

Genesis 38:15

(15) When Judah saw her, he took her for a harlot; for she had covered her face.

בראשית ל"ח:ט"ז

(טז) וַיִּט אֵלֶיהָ אֶל־הַדָּרֶךְ וַיֹּאמֶר הֲבֵה־נָא אֲבוֹא אֵלֶיךָ כִּי לֹא יָדַע כִּי כִלְתוֹ הוּא וַתֹּאמֶר
מֵה־תִּתֶנְן־לִי כִּי תָבוֹא אֵלַי:

Genesis 38:16

(16) So he turned aside to her by the road and said, “Here, let me sleep with you”—for he did not know that she was his daughter-in-law. “What,” she asked, “will you pay for sleeping with me?”

Conclusion: Path to Kingship paved by a change in fortunes

רות ד'י"ז

(יז) וַתִּקְרָאנָה לוֹ הַשְּׂכֵנוֹת שֵׁם לְאִמּוֹר יִלְד־בֶּן לְנַעֲמִי וַתִּקְרָאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אֲבִי־יִשִׁי
אֲבִי דָוִד: (פ)

Ruth 4:17

(17) and the women neighbors gave him a name, saying, “A son

is born to Naomi!” They named him Obed; he was the father of Jesse, father of David.

רות ד'י"ח

(יח) וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פֶּרֶץ פְּרָץ הוֹלִיד אֶת־חֶצְרוֹן:

Ruth 4:18

(18) This is the line of Perez: Perez begot Hezron,

רות ד'כ"ב

(כב) וְעֵבֶד הוֹלִיד אֶת־יִשָּׂי וְיִשָּׂי הוֹלִיד אֶת־דָּוִד:

Ruth 4:22

(22) Obed begot Jesse, and Jesse begot David.

Text of the Book of Ruth

ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב
הוא ואשתו ושני בניו

In the days when the chieftains ruled, there was a famine in the land; and a man of Bethlehem in Judah, with his wife and two sons, went to reside in the country of Moab.

2

ושם האיש אֵלִימֶלֶךְ וּשְׁם אִשְׁתּוֹ נְעֻמִי וּשְׁם שְׁנֵי־בָנָיו מַחֲלוֹן וְכִלְיוֹן אִפְרַתִּים מִבֵּית לַחַם
יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי־מוֹאֵב וַיְהִי־שָׁם

The man's name was Elimelech, his wife's name was Naomi, and his two sons were named Mahlon and Chilion—Ephrathites of Bethlehem in Judah. They came to the country of Moab and remained there.

3

וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה

Elimelech, Naomi's husband, died; and she was left with her two sons.

4

וישאו להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים
They married Moabite women, one named Orpah and the other Ruth, and they lived there about ten years.

5

וימותו גם־שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאישה
Then those two—Mahlon and Chilion—also died; so the woman was left without her two sons and without her husband.

6

ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי־פקד יהוה את־עמו
 לתת להם לחם
She started out with her daughters-in-law to return from the country of Moab; for in the country of Moab she had heard that the LORD had taken note of His people and given them food.

7

ותצא מן־המקום אשר היתה־שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל־ארץ
 יהודה
Accompanied by her two daughters-in-law, she left the place where she had been living; and they set out on the road back to the land of Judah.

8

ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה יעשה [יעש] יהוה עמכם חסד
 כאשר עשיתם עם־המתים ועמדי
But Naomi said to her two daughters-in-law, “Turn back, each of you to her mother’s house. May the LORD deal kindly with you, as you have dealt with the dead and with me!

9

יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה
May the LORD grant that each of you find security in the house of a husband!” And she kissed them farewell. They

broke into weeping

10

ותאמרנה לה כי־אתך נשוב לעמד
במה רביה פן טוע, רלן, קו קילל עופצעמ קיפט שןץ פן שןצע נוןלו.ב

11

ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד־לי בנים במעי והיו לכם לאנשים
But Naomi replied, “Turn back, my daughters! Why should you go with me? Have I any more sons in my body who might be husbands for you?”

12

שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש־לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש
וגם ילדתי בנים

Turn back, my daughters, for I am too old to be married. Even if I thought there was hope for me, even if I were married tonight and I also bore sons,

13

הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי־מר־לי מאד
מכם כי־יצאה בי יד־יהוה
ףטןץלה שןץ קביפ זןע פטום פן חעוקן? צטןץלה שןץ נמ פטויע בדדןץמפ הוגבע
שןצעףולצוף זעום סבעעיבחז? מט מן, סש הבץחטפועף! כש לןפ יף זבע סןעו גיפפוע
פטבמ שןצעף, זןע פטו טבמה זן פטו דמפה טבף פפעצדכ וץפ בחבימףפ ס.ו.ב

41

ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה
They broke into weeping again, and Orpah kissed her mother-in-law farewell. But Ruth clung to her.

15

ותאמר הנה שבה יבמתך אל־עמה ואל־אלהיה שובי אחרי יבמתך
צן פטו רביה, רצוו, שןצע פףפפוע־ימ־לבק טבף עופצעמוה פן טוע נוןלו במה טוע
חנהף. זן זוללוק שןצע פףפפוע־ימ־לבק.ב

61

ותאמר רות אל־תפגעי־בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל־אשר תלכי אלך ובאשר תליני
אלין עמד עמי ואלהיך אלהי

But Ruth replied, “Do not urge me to leave you, to turn back and not follow you. For wherever you go, I will go; wherever you lodge, I will lodge; your people shall be my people, and your God my God.

17

באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יסיף כי המות יפריד ביני ובינך
שטועו שןך היו, י קילל היו, במה פטועו י קילל גו גצעיוה. קטץף במה סועו סבש פטו
דמפה הן פן סו יז במשפטימח גץפ הובפט נבעפף סו זעום שןך.ב

81

ותרא כי־מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה

When [Naomi] saw how determined she was to go with her, she ceased to argue with her;

19

ותלכנה שתיהם עד־באנה בית לחם ויהי כבאנה בית לחם ותהם כל־העיר עליהן
ותאמרנה הזאת נעמי
במה פטו פקן קומפ וןמ צמפיל פטוש עובדטוה גופטלוטום. שטומ פטוש בעעיצוה ימ
גופטלוטום, פטו קטןלו דיפש גצתתוה קיפט ורדיפוסומפ וצוע פטום. קטו קוסום
ףביה, רדבמ פטיף גו לבןסי?ב

02

ותאמר אליהן אל־תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי־המר שדי לי מאד

“Do not call me Naomi,” she replied. “Call me Mara, for Shaddai has made my lot very bitter.

21

אני מלאה הלכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה בי ושדי הרע לי
י קומפ בקבש זץלל, במה פטו דמפה טבף געןץחטפ סו גבדכ וסנפש. טןק דבמ שןך
דבלל סו לבןסי, קטומ פטו דמפה טבף הובלפ טבעףטלש קיפט סו, קטומ צטבהבי

ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים

Thus Naomi returned from the country of Moab; she returned with her daughter-in-law Ruth the Moabite. They arrived in Bethlehem at the beginning of the barley harvest. Ruth: Table of Contents

2

1

ולנעמי מידע [מודע] לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז

Now Naomi had a kinsman on her husband's side, a man of substance, of the family of Elimelech, whose name was Boaz.

2

ותאמר רות המואביה אל־נעמי אלכה־נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא־חן בעיניו ותאמר לה לכי בתי

Ruth the Moabite said to Naomi, "I would like to go to the fields and glean among the ears of grain, behind someone who may show me kindness." "Yes, daughter, go," she replied;

3

ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך

and off she went. She came and gleaned in a field, behind the reapers; and, as luck would have it, it was the piece of land belonging to Boaz, who was of Elimelech's family.

4

והנה־בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך יהוה נעורומפלש גנבת בעעיצוה זעום גופטלוטום. טו חעוופוה פטו עובנועף, רקטו דמפה גו קיפט שןא־יב במה פטוש עוףנומהוה, רקטו דמפה גלוףף שןא־יב

ויאמר בעז לנערו הנצב על־הקוצרים למי הנערה הזאת
 גֹּבֶת רְבִיּה פֶּן פֶּטוּ רְעֻבָמִם קִטְן קִבֵּץ יִמ דְּטִבְעָחוּ וְזֶ פֶּטוּ עוֹבְנוּעָף, רִשְׁטוּן רְחִיעֵל יִף
 פֶּטְבִּי?בַּ

6

ויען הנער הנצב על־הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עס־נעמי משדה מואב
 The servant in charge of the reapers replied, “She is a Moabite
 girl who came back with Naomi from the country of Moab.

7

ותאמר אלקטה־נא ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר
 ועד־עתה זה שבתה הבית מעט
 צטו רְבִיּה, נְלוּבְרָו לֹוּפ סו חִלּוּבִם בְּמָה חִבְפִּטוּע בְּסוּמַח פֶּטוּ רְטוּבְצוּף גוֹטִימָה פֶּטוּ
 עוֹבְנוּעָף. צטו טִבֵּץ גוּוּם וְמ טוּע זוּוּפ וְצוּע רְיִמְדוּ רְטוּ דְבָסוּ פֶּטִיף סוּעִמִּימַח. צטו טִבֵּץ
 עוֹרְפוּה גִצֵּף לִיפְפָלוּ יִמ פֶּטוּ טִצֵּף.בַּ

8

ויאמר בעז אל־רות הלוא שמעת בתי אל־תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה
 וכה תדבקין עס־נערתִי
 Boaz said to Ruth, “Listen to me, daughter. Don’t go to glean in
 another field. Don’t go elsewhere, but stay here close to my
 girls.

9

עיניך בשדה אשר־יקצרון והלכת אחריהן הלוא צויתי את־הנערים לבלתי נגעך וצמת
 והלכת אל־הכלים ושתית מאשר ישאבון הנערים
 דְּוּוּן שוֹרְעֵ וְשוּף וְמ פֶּטוּ זִיּוּלָה פֶּטוּש בְּעוּ עוֹבְנִימַח, בְּמָה זֶן לִלְקֵק פֶּטוּס. י טִבְצוּ רְעוּעוּוּה
 פֶּטוּ סוּמ מוּן פֶּן סוּלוּף שוּן. בְּמָה קִטוּם שוּן בְּעוּ פֶּטִיעֶףש, חוּן פֶּן פֶּטוּ דְּבַעֶף בְּמָה
 הַעִימַכ רְחוּס וְז [פֶּטוּ קִבְפוּע] פֶּטְבִּץ פֶּטוּ סוּמ טִבְצוּ הַעִבְקִמַבַּ.

01

ותפל על־פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי
 נכריה
 צטו נַעוּרְפֶעֶבְפוּה טוּעוּרְוּלוּ קִיפֶט טוּע זָבְדוּ פֶּן פֶּטוּ חַעוּןְמָה, בְּמָה רְבִיּה פֶּן טִיִּם, רִשְׁטֵש
 בְּעוּ שוּן רְחִימָה בֵּף פֶּן רְיִמְחָלוּ סוּ רְצֵף, קִטוּם י בְּס בּ זְעוּיִחְמוּעִי?בַּ

11

ויען בעז ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר-עשית את-חמותך אחרי מות אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל-עם אשר לא-ידעת תמול שלשום

Boaz said in reply, "I have been told of all that you did for your mother-in-law after the death of your husband, how you left your father and mother and the land of your birth and came to a people you had not known before.

12

ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר-באת לחסות תחת-כנפיו

כבש פטו דמפה עוקבעה שןצע הווהף. כבש שןץ טבצו ב זץלל עודןסנומףו זעום פטו דמפה, פטו זנה זן יפעבול, צמהוע קטןףו קימחף שןץ טבצו פןץחטפ עוזחחובַ

31

ותאמר אמצא-חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על-לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך

צטו במףקועוה, רתןץ בעו סןףפ כימה, סש לועה, פן דןסזןעפ סו במה פן פנובכ חומפלש פן שןצע סביהףועצבמפהפטןץחט י בס מןפ פן סץדט בף ומו זן שןצע סביהףועצבמפףבַ

41

ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלם ואכלת מן-הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקוצרים ויצבט-לה קלי ותאכל ותשבע ותתר

At mealtime, Boaz said to her, "Come over here and partake of the meal, and dip your morsel in the vinegar." So she sat down beside the reapers. He handed her roasted grain, and she ate her fill and had some left over.

15

ותקם ללקט ויצו בעז את-נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה

When she got up again to glean, Boaz gave orders to his workers, "You are not only to let her glean among the sheaves, without interference,

16

וגם של־תשלו לה מן־הצבתים ועזבתם ולקטה ולא תגערו־בה
 גֶּץ־פ שוֹץ־סֶץ־פ בלֶף־ן נָלֶל־ףוֹסוּ [ףֶפֶלֶכֶף] וָץ־פּ וְזֵ פֶטוּ טוֹבֶנֶף בְּמָה לּוֹבְצוּ פֶטוּס זֶןֶע טוֹע
 פֶן חִלּוֹבִמ, בְּמָה מוֹפ־ףדוֹלָה טוֹעֵב.

71

וּתִלְקֹט בְּשֵׁדָה עַד־הָעֶרֶב וּתְחַבֵּט אֶת אֲשֶׁר־לִקְטָה וַיְהִי כִּאִיפָה שְׁעָרִים
 צִטוּ חִלּוֹבִמּוֹה יִמ פֶטוּ זִיּוֹלָה צִמְפִּיל וְצוֹמִימַח. קֶטוּמ־ףטוּ גוֹבֶפּ וָץ־פּ קֶטֶבֶפּ־ףטוּ טִבָּה
 חִלּוֹבִמּוֹהֵי־פּ קֶבֶף בְּגוֹץ־פּ בִּמּוֹ נֶטֶבֶט וְזֵ גִבְעוֹשָׁה

81

וּתִשָּׂא וּתְבוֹא הָעִיר וּתֵרָא חֲמוֹתָהּ אֶת אֲשֶׁר־לִקְטָה וּתּוֹצֵא וּתְתַן־לָהּ אֶת אֲשֶׁר־הוֹתֵרָה
 מִשְׁבַּעָה

and carried it back with her to the town. When her
 mother-in-law saw what she had gleaned, and when she also
 took out and gave her what she had left over after eating her
 fill,

19

וּתֵאמֶר לָהּ חֲמוֹתָהּ אִיפָה לִקְטַת הַיּוֹם וְאָנָה עֲשִׂיתִי יְהִי מִכִּירֶךְ בְּרוּךְ וּתְגַד לְחֲמוֹתָהּ אֶת
 אֲשֶׁר־עֲשִׂתָה עִמּוֹ וּתֵאמֶר שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בְּעַז
 טוֹע סוֹפ־טוֹע־יִמ־לֶבֶק בְּפִכּוֹה טוֹע, רֶשֶׁטוֹעוּ הִיָּה שוֹץ־חִלּוֹבִמ פְּוָהֶבֶשׁ? שְׁטוֹעוּ הִיָּה שוֹץ
 קוֹעֶכֶ? גִּלּוֹף־וֹה גוּ טוּ קֶטֶן פְּוּכ־ףֶדֶט חוֹמוֹעוֹן־ף מוֹפִידוּ וְזֵ שוֹץ־בֵּ צֶן־ףטוּ פוֹלָה טוֹע
 סוֹפ־טוֹע־יִמ־לֶבֶק קֶטוּס־ףטוּ טִבָּה קוֹעֶכּוֹה קִיפֶט, רֶבֶשִׁימַח, רֶקֶטוּ מִבְּסוּ וְזֵ פֶטוּ סִבִּמ
 קִיפֶט קֶטוּס יִ קוֹעֶכּוֹה פְּוָהֶבֶשׁ יִף גּוֹבֶת־בֵּ.

02

וּתֵאמֶר נְעָמִי לְכַלְתָּה בְּרוּךְ הוּא לִיהוּה אֲשֶׁר לֹא־עֲזַב חֶסְדּוֹ אֶת־הַחַיִּים וְאֶת־הַמֵּתִים
 וּתֵאמֶר לָהּ נְעָמִי קָרוֹב לָנוּ הָאִישׁ מִגֵּאֲלָנוּ הוּא
 לְבוֹסִי רִבִּיָּה פֶן טוֹע הַבָּחֶטְפוֹע־יִמ־לֶבֶק, רֶגֶלּוֹף־וֹה גוּ טוּ וְזֵ פֶטוּ דְמַפָּה, קֶטֶן טִבֶף מוֹפ
 זְבִילוֹה יִמ טִיף כִּימָה־מוֹף־פֶן פֶטוּ לִיצִימַח וְעֵ פֶן פֶטוּ הוֹבָה! וְוֶעֱ, לְבוֹסִי וּרְנִלְבִימּוֹה פֶן
 טוֹע הַבָּחֶטְפוֹע־יִמ־לֶבֶק, רֶפֶטוּ סִבִּמ יִף עוֹלְבִפוֹה פֶן צֶף; טוּ יִף וְמוּ וְזֵ וָץֶע עוֹהוּסִימַח
 כִּימֶף־סוּמֵבֵּ.

12

ותאמר רות המואביה גם כי־אמר אלי עם־הנערים אשר־לי תדבקין עד אס־כלו את כל־הקציר אשר־לי
 פָּצַט פֶּטוּ כְּבִגְיֵפוּ רְבִיּה, רִטוּ וְצוּמ פְּלָה סוּ, צָפַבֶּשׁ דִּלְוִי גֶשׁ שׁ קוֹעֲכוּעַף צִמְפִּיל
 בִּלְל שׁ טִבְעֲצוּפָף יָף זִימִי־טוּהָבָּ

22

ותאמר נעמי אל־רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם־נערותיו ולא יפגעו־בך בשדה אחר
 במה לבוסי במִקְוֵעוּה טוֹע הַבְּחֲטָפוּע־יִמ־לְבַק פָּצַט, רִיִּפ יָף גוּפָפ, הַבְּחֲטָפוּע,
 פֶּטַבֶּפ שׁוֹץ חוֹן וְצַפ קִיפֶט טִיף חִיעֶלֶף, בְּמָה מוֹפֶ גוּ בִּמְמִן־שׁוּה יִמ וְפִטוֹע זִיולָה־בָּ

32

ותדבק בנערות בעז ללקט עד־כלות קציר־השערים וקציר החטים ותשב את־חמותה
 So she stayed close to the maidservants of Boaz, and gleaned
 until the barley harvest and the wheat harvest were finished.
 Then she stayed at home with her mother-in-law.

3

1

ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש־לך מנוח אשר ייטב־לך
 Naomi, her mother-in-law, said to her, “Daughter, I must seek a
 home for you, where you may be happy.

2

ועתה הלא בעז מדעתנו אשר היית את־נערותיו הנה־הוא זרה את־גרן השערים הלילה
 Now there is our kinsman Boaz, whose girls you were close to.
 He will be winnowing barley on the threshing floor tonight.

3

ורחצת וסכת ושממת שמלתך [שמלתיך] עליך וירדתי [וירדת] הגרן אל־תודעי לאיש עד
 כלתו לאכל ולשתות
 So bathe, anoint yourself, dress up, and go down to the
 threshing floor. But do not disclose yourself to the man until he
 has finished eating and drinking.

4

ויהי בשכבו וידעת את־המקום אשר ישכב־שם ובאת וגלית מרגלתיו ושכבתי [ושכבת]
 והוא יגיד לך את אשר תעשין
 שטומ טו ליוף הוקמ, מןפו פטו נלבדו קטועו טו ליוף הוקמ, במה חן וצוע במה
 צמדןצוע טיף זופ במה ליו הוקמ. טו קילל פולל שןץ קטבפ שןץ בעו פן הן.ב̄

5

ותאמר אליה כל אשר־תאמרי [אלי] אעשה
 צטו עונליוה, הי קילל הן וצועשפטימח שןץ פולל סו.ב̄

6

ותרד הגרן ותעש ככל אשר־צותה חמותה

She went down to the threshing floor and did just as her
 mother-in-law had instructed her.

7

ויאכל בעז וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתיו ותשכב
 Boaz ate and drank, and in a cheerful mood went to lie down
 beside the grainpile. Then she went over stealthily and
 uncovered his feet and lay down.

8

ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתיו
 In the middle of the night, the man gave a start and pulled
 back—there was a woman lying at his feet!

9

ויאמר מי־את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך על־אמתך כי גאל אתה
 ה־שטן בעו שןץ?ב̄ טו ב־כוח. במה פטו עונליוה, הי במ שןץע טבמהסביה פ־פ־ט. צנעובה
 שןץע עוגו וצוע שןץע טבמהסביה, זוע שןץ בעו ב עוהוסימח כימפסבמ.ב̄

01

ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן־הראשון לבלתי־לכת אחרי
 הבחורים אס־דל ואס־עשיר
 He exclaimed, “Be blessed of the LORD, daughter! Your latest

deed of loyalty is greater than the first, in that you have not turned to younger men, whether poor or rich.

11

ועתה בתי אל-תיראי כל אשר-תאמרי אעשה-לך כי יודע כל-שער עמי כי אשת חיל את
 And now, daughter, have no fear. I will do in your behalf
 whatever you ask, for all the elders of my town know what a
 fine woman you are.

12

ועתה כי אמנם כי אם גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני
 But while it is true I am a redeeming kinsman, there is another
 redeemer closer than I.

13

ליני הלילה והיה בבקר אם-יגאלך טוב יגאל ואם-לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי
 חי-יהוה שכבי עד-הבקר
 צפבש זוע פטו מיחטפ. קטומ ימ פטו סועמימח, יז טו קילל בדפ בף ב עוהווסוע, חוה!
 לופ טים עוהווס. גצפ יז טו הווף מופ קבמפ פן בדפ בף עוהווסוע זוע שוץ, י קילל הן הן
 סשוולז, בף פטו דמפה ליצוף! דיו הוקמ צמפיל סועמימח.ב

41

ותשכב מרגלתו [מרגלותיו] עד-הבקר ותקם בטרומ [בטרם] יכיר איש את-רעהו ויאמר
 אל-יודע כי-באה האשה הגרן
 צן פטו לבש בף טיף זופ צמפיל הבקמ. צטו עוף גוזועו ומו נועוףמ דוץלה
 היפמיחץיט במופטוע, זוע טו פטוץחטפ, הדופ יפ מופ גו כמוקמ פטבפ פטו קוסבמ
 דבסו פן פטו פטעוףטימח זלווע.ב

51

ויאמר הבי המטפחת אשר-עליך ואחזי-בה ותאחז בה וימד שש-שערים וישת עליה
 ויבא העיר

And he said, "Hold out the shawl you are wearing." She held it while he measured out six measures of barley, and he put it on her back. When she got back to the town,

16

ותבוא אל-חמותה ותאמר מי-את בתי ותגד-לה את כל-אשר עשה-לה האיש
 she came to her mother-in-law, who asked, “How is it with you,
 daughter?” She told her all that the man had done for her;

17

ותאמר שש-השערים האלה נתן לי כי אמר [אלי] אל-תבואי ריקם אל-חמותך
 במה פטו בההוה, פטו חבצו סו פטו פיר סובף-עוץ וז גבעלוש, פבשימח פן סו, קין
 מופ חן גבדכ פן שן-ע סופטוע-ימ-לבק וסנפש-טבמהוה.ב

81

ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי-אם-כלה הדבר
 היום

במה לבוסים פביה, רצפבש טועו, הבחטפוע, פילל שן לובעמ טוק פטו סבפפוע
 פצעמף וץפ. וןע פטו סבמ קילל מופ עוץפ, גץפ קילל ופפלו פטו סבפפוע פנהבש.ב

4

1

ובעז עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר-בעז ויאמר סורה שבה-פה פלני
 אלמני ויסר וישב

Meanwhile, Boaz had gone to the gate and sat down there. And
 now the redeemer whom Boaz had mentioned passed by. He
 called, “Come over and sit down here, So-and-so!” And he came
 over and sat down.

2

ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו-פה וישבו

Then [Boaz] took ten elders of the town and said, “Be seated
 here”; and they sat down.

3

ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב
 He said to the redeemer, “Naomi, now returned from the
 country of Moab, must sell the piece of land which belonged to
 our kinsman Elimelech.

4

ואני אמרתי אגלה אזנך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אסתגאל גאל ואסלא
 יגאל הגידה לי ואדע [ואדעה] כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל
 I thought I should disclose the matter to you and say: Acquire it
 in the presence of those seated here and in the presence of the
 elders of my people. If you are willing to redeem it, redeem!
 But if you will not redeem, tell me, that I may know. For there
 is no one to redeem but you, and I come after you.” “I am
 willing to redeem it,” he replied.

5

ויאמר בעז ביום־קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת־המת קניתי
 [קנייתה] להקים שם־המת על־נחלתו
 גובת דןמפימץוה, רשטומ שןך בדסציעו פטו נענוועפש זעום לבןסי במה זעום פצפט
 פטו כןבגיפו, שןך סצפפ בלפן בדסציעו פטו קיזו זן פטו הודובפוה, זן בן פן
 נוענופצבפו פטו מבסו זן פטו הודובפוה צנומ טיף ופבפו.ב

6

ויאמר הגאל לא אוכל לגאול־[לגאל־] לי פן־אשחית את־נחלתי גאל־לך אתה
 את־גאלתי כי לא־אוכל לגאל
 קטו עוהווסוע עונליוה, רקטומ י דבממנפ עוהווס יפ זןע סשפולז, לופפ י יסנביע סש
 וקמ ופפבפו. תןך פבכו וצוע סש עיחטפ זן עוהוסנפיומ, זןע י בס צמבגלו פן ורועדיף
 יפ.ב

7

וזאת לפנים בישראל על־הגאולה ועל־התמורה לקים כל־דבר שלף איש נעלו ונתן
 לרעהו וזאת התעודה בישראל

Now this was formerly done in Israel in cases of redemption or
 exchange: to validate any transaction, one man would take off
 his sandal and hand it to the other. Such was the practice in
 Israel.

8

ויאמר הגאל לבעז קנה־לך וישלף נעלו

So when the redeemer said to Boaz, “Acquire for yourself,” he drew off his sandal.

9

ויאמר בעז לזקנים וכל־העם עדים אתם היום כי קניתי את־כל־אשר לאלימלך ואת כל־אשר לכליון ומחלון מיד נעמי

And Boaz said to the elders and to the rest of the people, “You are witnesses today that I am acquiring from Naomi all that belonged to Elimelech and all that belonged to Chilion and Mahlon.

10

וגם את־רות המאביה אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים שם־המת על־נחלתו ולא־יכרת שם־המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום
 י בם בלפן בדס־איעימח פ־פ־ט פטו כ־בגיפו, פטו קיזו וז כבטל־ומ, ב־פ ס־ש קיזו, ון ב־פ פן
 נוענופ־בפו פטו מבסו וז פטו הודוב־וה א־נ־מ טיף ופ־פ־פו, פטב־פ פטו מבסו וז פטו
 הודוב־וה סב־ש מ־פ ה־י־ב־נ־וב־ע ז־ע־ם ב־ס־מ־ח טיף כ־י־מ־ס־ו־מ ב־מ־ה ז־ע־ם פטו ח־ב־פו וז טיף
 ט־ס־ו פ־וק־מ. ת־ן־ץ בעו ק־י־פ־מ־ו־ו־ף פ־ו־ה־ב־ש־ב־

11

ויאמרו כל־העם אשר־בשער והזקנים עדים יתן יהוה את־האשה הבאה אל־ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את־בית ישראל ועשה־חיל באפרתה וקרא־שם בבית לחם
 All the people at the gate and the elders answered, “We are.
 May the LORD make the woman who is coming into your house
 like Rachel and Leah, both of whom built up the House of Israel!
 Prosper in Ephrathah and perpetuate your name in Bethlehem!

12

ויהי ביתך כבית פרץ אשר־ילדה תמר ליהודה מן־הזרע אשר יתן יהוה לך מן־הנערה הזאת

במה סב־ש שו־א־ע טו־א־ו־ו־ גו ליכו פטו טו־א־ו־ו־ וז נועות קט־ו־ם קבס־ב־ע גו־עו פן
 ד־א־ה־ב־ט־ה־פ־ט־עו־א־ח־ט פטו וזו־ז־נ־ע־י־מ־ח קט־י־ד־ט פטו ד־מ־פ־ה ק־ל־ל ח־צו שו־א־ גש פט־י־ף
 שו־א־מ־ח קו־ס־ב־מ־ב־

ויקח בעז את־רות ותהי־לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד בן
 So Boaz married Ruth; she became his wife, and he cohabited
 with her. The LORD let her conceive, and she bore a son.

14

ותאמרנה הנשים אל־נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו
 בישראל

And the women said to Naomi, “Blessed be the LORD, who has
 not withheld a redeemer from you today! May his name be
 perpetuated in Israel!

15

והיה לך למשיב נפש ולכלכל את־שיבתך כי כלתך אי־שר־אהבתך ילדתו אשר־היא
 טובה לך משבעה בנים
 טו קילל עומוק שוֹאֵע ליזו במה ףִאָפִיבִימ שוֹאֵע ןֶלֶה בחו; זֹע טו יִף גִנְעֵמ ןֶז שוֹאֵע
 הַבְּאֲחַטְפוֹע־יֵמ־לִבֵּק, קִטֵּן לִנְצוֹף שוֹאֵע במה יִף גִּוּפְפוֹע פִּן שוֹאֵע פִּטְבֵּמ ףִוּצוּמ ףִוּמֶפֶב.

61

ותקח נעמי את־הילד ותשתהו בחיקה ותהי־לו לאמנת

Naomi took the child and held it to her bosom. She became its
 foster mother,

17

ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד־בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי־ישי אבי
 דוד

and the women neighbors gave him a name, saying, “A son is
 born to Naomi!” They named him Obed; he was the father of
 Jesse, father of David.

18

ואלה תולדות פרץ הוליד את־חצרון

This is the line of Perez: Perez begot Hezron,

19

וחצרון הוליד את־רם ורם הוליד את־עמינדב

21

Hezron begot Ram, Ram begot Ammi-nadab,

20

ועמינדב הוליד את-נחשון ונחשון הוליד את-שלמה

Amminadab begot Nahshon, Nahshon begot Salmon,

21

ושלמון הוליד את-בעז ובעז הוליד את-עובד

Salmon begot Boaz, Boaz begot Obed,

22

ועבד הוליד את-ישי וישי הוליד את-דוד

Obed begot Jesse, and Jesse begot David.